

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével
 szemben,
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó föl-
 szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
 I. EMELET
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény
 intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket
 a kiadóhivatal veszi föl

Már jön!! . . .

Pécs, 1896. Április 14.

(* *) Semmi sem új a nap alatt, megmondotta régen Ben Akiba. A furfangjáról híres Bánffy bárónak is az a mostan követett módszere, melylyel a közeledő választásokat reklamoztatja megfizetett ujságpapírosaiban, nagyon is emlékeztet arra a kóklerre, a ki midőn valamelyik városba volt érkezendő, hetekkel előre tele- ragasztatta színes plakátokkal az utcasar- kokat, melyen arasznyi betűkkel állott: „Már jön!!“ A következő héten ezt a plakátot egy még rikítóbb színű váltotta föl, persze megváltozott szöveggel. Ezen csak annyi állott: „Már itt van!“ Végre a produkció előtt való napon jött a harmadik, lepedőnyi nagyságu plakát, mely ugy kezdődött: „Hát ki van itt?!“ . . . és utána nyomban következett a tetszetős szöveg, mely elmondta, hogy itt van Donna Signora Pianza Pipicello di Figa, a jeles, sokoldalú női jongleur, a ki előbb három font gyertyát megeszik és csak azután következnek a földtekén még sohasem látott sanzsirozások, midőn a többi közt kezeiben vadkacsából gyöngytyukká lesz a liba stb. Magától értetődik, hogy az előadás napján kivixolt pofájú műszerecsenek verték a nagy dobot, épp úgy, mint ma- napság néhány szubvencióra éhes zsrónál a politikai kóklerkedés bömbörömböm-jei-

vel, mely revolver-lövésekkel üdvözli a fő- muftit, a nagyot, a dicsőt, kinek Mohamed hosszabbítsa meg szakállát, hogy a nemes Bánffy báró az emberi kor legvégső ha- táráig lehessen a husos fazekak kezelője, melyből nagyok és kicsinyek egyaránt ré- szesülnek.

Hetek óta írják meg különféle akkor- dokban és pizicatto változatokban, a sze- rint, a mint a baksis nagysága és minő- sége ezt megkívánja, hogy a mostani par- lament elvéhéd, föl kell tehát oszlatni. Némely lapok már arról is ábrándoznak, hogy a királyi föloszlató levél már a zse- bében is volna a nemes bárónak, csupán az a hely van benne üresen hagyva, a hová még az általa beirandó határidőt kell megkeresnie. Csudálatos, ez a keresgélés nem igen aggasztja a folytonos derűtség- ben utazó nagy humoristáját az országnak. Hisz régen el van már ő, valamint ben- fentesei készülve mindenre, még talán a legrosszabbra is.

Egyet azonban nem feledtek ki kal- kulusaikból, az öt év óta szépen folyó- lemlett, legakcióképesebb rendelkezési ala- pot. No meg aztán azt a körülményt, a mi igen szépen hozott a kaszába, melyet bizonyára gyakorolni fog a nemes báró ezentul is: értjük a hivatalos lapot, a melyből nap-nap után csak ugy dült a nemesség és a különféle specialitású ki- tüntetés csóstitül. Bizonyára azért, mert

ebben a két esztendőben rendkívül nagy termés van jeles és kitűnő hazafiakból, a kik megérdemlik a kutyabőröket, a taná- csosi címeket és az érdemkeresztet.

Pedig hát az igazánda jó termés csak ezután várható. Hisz most következik a haute saison, a millennium, kiállítás, Ós-Budavárral. Hány száz és ezer ember tünteti ki magát ez ünnepi esztendő al- kotásánál, a pavillonoknál, a csárdáknál és a török világból való lebujoznál. Egyiké az eszme, a másiké a terv, harmadiké a tőke és valamennyi együtt a rebach, mely- ből telik a hazafias elismerés visszonzá- sára is a rendelkezési perselybe, a melyre még az idén olyan nagy szükség lesz.

Mindezt számításba vették az intéső körök és hogy most már a nagy ágyukat is megszólaltatták a közelgő választások iránt; tehát itt az ideje, hogy az ellenzék is készüljön a nagy mérkőzésre, mely min- den valószínűség szerint ez év októberében fog végbemenni.

Előkészület gyanánt alkalmasnak lát- szik az a mozgalom, melyet a fővárosi el- lenzégi polgárság kezdeményezett, mely az április 26-iki monstre népgyűlésben nyer kifejezést. Azonban kötve higyjünk a ko- mának, már mint a kormánynak. Mert ez ugy markirozza a dolgot, mintha már le- mondott volna arról, hogy még ebben az ülészakban tárgyalatja a kiegyezés ügyét; bizonyosan azonban senki sem tudja, vaj-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Verőfény.

A fák már rügyet vetnek, különösen a bokorféle. A barna ágak végén egy apró zöld cepp bujik elő, amiből majd a levelek lesz nek. A tavaszi pókok vigan szaladgálnak a fák napos oldalán s a földön, amely már megszikkadt s a teteje port mutat. Az égről letűnnek a báránnyelűk is, csak a nagy kékség marad meg, amely annyira világos, hogy a napütött kémények fehér asine majd beleolvad. És eddig ismeretlen hangok ke- letkeznek. Hangok, amik a nedves levegőben eddig nem tudtak hullámot verni, egyszerre föltámadnak s előnti a környéket a zajuk. Bizonytalan, kitudhatatlan, rejtélyes láma, amelyben együtt van a kerítéscsináló ember kopácsolásától a tyukok kodácsolásáig min- den, egész addig a kicsinyke suhogásig, a mit a napra terített párnákban a pihék da- gadása okoz. Még az is megérzi a tavaszt. Hiába tennék fűtött szobába, ott csak olyan marad, amilyen volt, nyilvánvaló jelétül, hogy nemcsak a meleg kell neki, hanem egyuttal a nap is. A tavaszi napon a pihével töltött vánkos kétakkorára dagad, mint a milyen volt. A lud letépett takarója így holt állapo- tában is egészen más lesz, ha napot lát.

A macskákra pedig jó világ követke- zett. Van kergetni való pille, néha légy, de leginkább pók. A tavaszi meleg napokon es- tömegesen terem, mikor a rendes élelmét képező állatokból még alig mutatkozik né- hány. Gyorslábú, apró szürkeségek ezek, a melyek gyorsan futnak a fákön, a macskák pedig ugrálnak utánuk. Így tavasszal a macska is ügyesebb, mint máskor. A pillét röptében kapja el s azután a földre tapossa. Az apró cicák a pincegádor napos oldalában sütkéreznek s nézik az anyjuk vitézi mun- káját.

Más a kutya. Az eb ilyenkor olyan dol- gokat tesz, hogy rá lehetne fogni, miként bo- lond. Célítalan szaladgál s minden egyes füvet, amely kiütötte fejét a földből, megszagol. Né- hányat be is kap, mert a kutya néha füvet szokott enni. Mondják, hogy ezt betegség el- len teszi. Azután csontokat szed össze s azo- kat elkaparja a földre. A vadállatból fenmaradt benne ennyi: hogy élelmet tesz el a szük na- pokra, de arra már sohasem jut, hogy azokat megint kiássa; kapar ugyan sokat, nagy buzga- lommal, nem tudni, mi után, hogy egészen elvesz a magaásta gödörben, de sohasem ott, ahol a csontjait rakta el földalatti éléskamrában. Az- tán néha kedve támad az apró jószágot meg- kergetni, különösen ha a kakas, vagy a gu- nár, vagy a kanpulyka nincs velük. Ezen lények ellenében nagy tisztelettel viseltetik s nem egy plezurt hord tőlük kapott emlék

gyanánt az orrán. Ha ezek tisztes távolban vannak, neki szalad a tyukoknak s ha a tyuk hangos lármával a létrára röpül, utána rohan. Lépdel a létra fokain, mint az em- ber s jó magasra jut, amig astán lecsik. Ha az ember akkorát rugna rajta, mint amek- kora ütést most kapott, fél napig vonyitana érte, est meg fel sem vessi. Rövidet nyek- ken utána, kissé megröstellli magát s nyu- godtan a kuthos lépdel, hogy vizet igyék, amit e kis testi komóció után megkívánt.

Minden mosog. Csak meg kell nézni azt az ünérzetes sőtát, amit az öreg Spanga, a kakas cselekszik tyukjaival. Hattagu há- reme van, mind vastag, komoly, idős tyukok, akik bizonyos méltósággal mennek Spanga után. Ha Spanga valamely érdemes szá- mányt talál, nagyot kiált, akkor jönnek a tyukok s megeszik azt, amit Spanga talált. Ó méltósággal megy odább, oly keményen ütve lábait a földből, hogy a mellett elbu- jhat a porosz parademars; asinte azt hiszi az ember: ni, csörögnek a csontsarkantyuk a lábain. Néha találkozik a fiával, Martinez Campossal, akit tényleg olyan cifra tollakkal áldott meg az apja, hogy annál vidámabb ruhája már semmiféle exotikus generálsnak sem lehet. Campos igen tehető férfiú, tis tyukja van, valamennyi fiatal, könnyed, ele- ven és ostoba, ami a tyukoknál nem ritka- ság. A vén Spanga ugyilátszik szeret a fia revierjében vadászni, mert ha ilyen aszo-

jon nem vonul-e elő nagy hirtelen a kormány egy javaslatával, melyet a saját pártjával képes volna megszavaztatni, éppen mivel a választások előtt vagyunk és sok-sok apróbb és nagyobb szavazó numerus a hatalom és a rendelkezési alap kezelőnek kezétől függ, ezen fordulván meg az elhatározás, maradjanak-e továbbra is hűséges mamelukjai „államférfiak” gyanánt, avagy visszahulljanak a semmiségbe a honnét vétettek.

Korántsem kell ám elhinni mindjárt az első szóra, hogy hiszen ráér a nemes báró a kiegyezés dolgát bevinni az új parlamentbe is; valamint annak se adjon hitelt senki, hogy a magyar kormány és pártja, no meg a kvóta bizottság el vannak tökéltve a vakmerő osztrák követelések erőlyes visszautasítására. Hisz ismeretes eléggé ez az erély és eltökélés. Addig tart ez, míg Bécsot meg nem járják egy pár ezer a kormányférfiak és tanácsosaik; és vissza nem térnek Budapestre, kipreparálva és fölhangolva arra, hogy lefőzzék a parlamentet.

Ez a lefőzési terv már is szemmel látható és a szálait ugyancsak szövik innen és túl a Lajthán a sugalmazott cikkekben, melyek azt tárgyalják, hogy hiszen végre is nem szentírás ám az a 43 százalék, a mit az osztrák bizottság követel. Engednek ám abból — mondják azok a lapok, melyek tanácsokkal szokták ellátni az olvasókat, — engednek bizony az osztrák sógorok, ha szépen megkérik őket Bánffy és társai, a mi ügyeink gondos őrei.

Nos hát, ez már kézzel fogható alku és bizony a legenyhébb kifejlés mellett is jó lesz, ha Ausztria megelégszik a 35%-os kvótával, a mi 3%-os emelést jelent. De hát erről mélységesen hallgat egyelőre a hivatalos világ, mert a 35%-os kvótával meglepni akarják a parlamentet, nehogy meggondolhassa magát.

Az a népgyűlés, mely az önnálló vámtérülettel akar foglalkozni Budapesten, nagyon helyesen teszi, ha ezt a készülő újabb

nyos vésében találkoznak, a két fél harcra kel. Fölvetik a levegőbe magukat s a karmaik találkoznak. Azután egymás taréját csipik véresre. Spanga erősebb, mint amaz, mert majdnem kétakkora, de azért gyakran húzza a rövidebbet. Ha Spanga nagyon mérgeesen szalad Camposnak, az okos Campos átugrik föltötte s olyképp csavarodik meg a levegőben, hogy mire földet ér, a felé fordult Spanga ismét szemközt találja. A tyukok a csatát mire sem méltatják, hanem kaparnak előre és hátra. Végül a kakasok fölkiáltanak: kukoriku! s rázzák szárnyaiukat a napon, amely megvillan a tarajukról tollukra csurgott vércsöppekben.

Még a stundiszó is előjön, pedig ő voltaképpen éjjeli állat. Legalább rendezen a sötétség idejében szeret szaladgálni. Most kihúzza a nap s vidáman topog előre. Ha veszedelmet sejt: behúzza az orrát, tüskés gömböc lesz, hogy a másik pillanatban megint kinyuljon s szaladjon a puha földön, melyen ott marad apró, csodálatos állású lábainak a nyoma.

A galambok suhanva szállnak föl s keringőznek a mérhetetlen magasban. Körben járók s egyre följebb keringélnek. Akkor azután a purci elkezd fönt hányni a maga hengerbuckóit afölött való örömben, hogy milyen szép napos napot adott megint az Isten. Egész leig veti, jó szerencse, hogy

államesinyt is szó tárgyává teszi, minek folytán aztán meglepetéssel vesznek majd tudomást a meglepő erő megnyilatkozásáról azok a meglepetésben utazó urak, és majd ők lesznek meglepetve, meg a bécsi intrikusok, a kik a magyarok gyámoltalanságára alapították vakmerő számadásaikat, ha megmondul az egész ország, ha az ellenzéki képviselők megjelennek kerületeikben és szervezik a magyar közvélemény hatalmas tiltakozását az ellen, hogy újabb tiz esztendőre eladjanak bennünket.

Igy aztán majd a komédiások szépen fölülnek, leleplezésük előre megtörténvén, az előadás el fog maradni, mert nem lesz publikum, a ki megfizesse az entrée-t és minden utcasarkon föl lesz ragasztva: „Már megy!!” „Ki megy?!” Bánffy báró és társai — Penziopolisba.

* **Villamos világítás az új parlamentben.** Minden, a mit a tudomány, művészet és emberi képesség a tizenkilencedik században létesített, az új parlamenti palotában fel lesz használva. A tökéletes és páratlanul álló épületet a legkisebb részletig pompásan és gondosan készítik, mint a Pöl. Cor. írja, az ajtókilincsek stíljére ép oly gondot fordítanak, mint a szobrok korhűségére. A központi fűtés, vízvezeték, a kiűnő szellőztetőkészülék mind mesteri és mi kívánni valót sem hagynak fenn. A világítást villamosságra szándékoznak berendezni, erre mutat az építészek előrelátása, a kik az épület souterrainjében gondoskodtak a motorok elhelyezéséről. Ujabbban azonban felmerült az az eszme, hogy az áramot a Budapesten erre jogosult két társulat egyike által szolgáltatják.

A parlamenti épületnél, melynek költségeit az egész ország viseli, érdekelve is van az egész ország és kötelessége Magyarország közvéleményének a pazarlást és állami pénzek kidobálását megakadályozni és lehetetlenné tenni, ha a fővárosi közvélemény, a fővárosi sajtóközfelfővő okokból elmulasztja ezeket az országos érdekeket az egyéni érdekek és törekvések fölé állítani. A magyar vidéki sajtónak fel kell emelnie hangját az ellen a berendezés ellen, mely

agyon nem üti magát. Mikor leér, el van kábulva, mint a gyerek, a ki sokáig forgott önmaga körül. Hej, hanem a többi, akik nem ilyen művészek, nem jönnek le egyhamar. Félnap is eljárnak ott fönt a magasban, amíg a hazatérés az eszükbe jutna.

Szintigyről kezd a szobabeli virág is. Minden megnyilatkozik. A föld, a cserépben tartott, a téli öntözések folytán kissé megsavanyodott föld is kezdi szülni az óbajos gyermekeit. A jácint már el is viragzott, most a cáyákon a sor, amelyek apró fehér hágy-májából fakad a csodálatos növény, amelynek a dereka egyszer meghasad s akkor abból a hasadékból kibújik a hozzá teljesen hasonló másik szár. A fikuszok csücske is pirosodik, amivel ez az öntudatos indigena be szokta jelenteni a gazdának, hogy hé, ide nézz, élek és növekszem, hozom az első tavaszi levelet, a mit megérlelt bennem a napfény. Yuceák is bontogatni kezdik a vékony kocsányokat, amikből később szurós dárda válik. A fuxia pedig egy hét alatt valóssággal oly nagyra ugrik, hogy el kell szedni az ablaktól, mert majd több lesz a levele, mint amennyit a szára megbír. A többi szintigyről igyekszik. Csak kettő nem, aminek az időjárás teljesen mindegy: a borostyán meg az aszpetis, e tiszteletre méltó japáni, a mely annyira viszi a szerénységet, hogy a föld alatt virágozik s a tél meg a nyár neki teljesen egyre megy.

az ország pénzét igazolatlan módon az egyik vagy másik társaság zsebeibe játszani és az országos érdeket igen érezhetően érinteni akarja.

A új parlamenti épületben annak villamos világításához 2000 darab, egyenkint 16—32 gyertyaerejű izzólámpát és 30 darab, egyenkint 1200—1600 gyertyaerejű ivlámpát kellene berendezni. E lámpák árammal való ellátásához középsszámítással évenként 170.000 watt szükséges, ami évi 700 égési órára rugó átlagos villamos áram évenkénti fogyasztását jelenti, melyért az ország köteles lenne az egyik vagy másik villamosági társaságnak évenként 60.000 frt és 30% os árleendegés mellett 42.000 frtot legalább is fizetni. Megyjegyzendő, az évi 700 égési óra igen alacsony számítás.

Ellenben egy önálló villamos telep teljes tökéletes berendezése egyszer s mindenkorra 50.000 frtba kerülne, az üzemköltség pedig évente legfeljebb 5000 frt lenne. A különbség e számok közt szembeötlő. Az állam a parlament világítási költségein megtakarítana évenként 37.000 frtot és a saját berendezés költségei két év alatt törlesztve lennének busásan.

Az ország pénze azent, melyhez tékozló kézzel nyulni nem szabad. A garast, melyhez adófizetők verejtéke tapad, nem szabad könnyelműen elpazarolni, mert a könnyelmű gaszálkodás könnyen megboszulja magát a politikai téren.

E korrupció ellen az ország sajtója az egész nemzet nevében tiltakozik. És ha nincs is milliókról szó, a nemzetnek joga vagy takarékoskosságot követelni az ezres bankókban is, az intézőknek pedig kötelességük, hogy a nemzet e jogos követelésének eleget tegyenek.

H i r e k.

Pécs, 1896. április hó 15

Ellenméreg.

Szomorodott szívvel jelentjük, hogy redakciónk kitűnő tollu verselője, Igric ur, egy hét óta buskomoróságban szenved. A buskomoróság pedig veszedelmesebb nyavalya még a muszka náthánál is, a mit magyarul influenzának hívnak s ez az oka, hogy Igric ur nem gyógyulhatott fel, mint felgyó-

Végzetül a vekker is megindul. A vekker egy régi klepsidra, legénykori emlék, amelynek semmi egyéb rendeltetése, mint hogy az íróasztal tetején álljon. Senkinek eszébe nem jut, hogy a vekkertől némi járást s az órák mutatását követelje. Az íróasztal tudvalevőleg nem való arra, hogy az ember emellett dolgozzon. Az íróasztal valamely konvencionális zöldség, melyet valaki kitalált, s mert hogy kitalált, lennie kell. De az ő könyvrakásaival, gyertyáival, cifra tintatartóival s kétségbeejtő rendben felszurt toktollaival csak arra való, hogy állványul szolgáljon a becsületes vekkernek. A vekker ugyan már nem vekker, mert a régi időben, a célzatos fölkelés kizárásának szempontjából, a zörgetője egyszersmindenkorra lecsavartatott — de azért igen derék jószág. Ha két hónapig járt, akkor megkötötte magát s nem ment. Ilyenkor föl kellett forralni. A kályhára jutott s mire annyira megmelegedett, hogy nem lehetett hozzá nyulni, megindult s ilyenkor bámulatos sok időt mutatott egy óra alatt. Most, hogy belátogat hozzá a nap, ennek a melege olvasztja meg kerekei körül az avasodó olajt, s a derék, becsületes óra megindul. Az ő ketyegése s harangszó, a mivel a szoba a tavaszi nap langyos verőfényét üdvözli.

T ö m ö r k é n y I s t v á n.

gyult egy régi, élemedett kollegája, épen a vármegyei közgyűlés napjára s nem irhatott megrovási kalandot, a minnek a refrénje a „csiba te” lett volna, ajánlani pedig az influenza feléptült öreg kollegájának ajánlotta volna.

Kitűnő tollu verselők buskomorságát pedig az okozta, hogy március 21-ike óta, hogy a tavaszt hivatalosan proklamálták, annyi tavaszi verset kellett neki átolvasnia, hogy végre is esektől a poémáktól buskomorságba esett, megmérgezvén ez a sok süngemény az ő nemes, ideális, de igen gyöngéd lelkiületét.

Kétségbe voltunk ma már esve, hogy mikép mentük meg kitűnő verselőnkét attól, hogy a buskomorságnak hosszabb időre aldozatává ne esék.

A betegség, jobban mondva a mérgezés normális folyásu volt ugyan, de szünni egyáltalán nem akart. A kezelő orvosok aggodalmasan rásták a fejüket betegünk mellett és lemondtak a reményről.

— Csak egy esetben menthetjük meg. Ha ellenmérget adunk be neki.

Ellenmérget?

De honnan? Hol vegyünk mi ellenmérget? Egy országot egy ellenmérget? kiáltottunk kétségbeesve.

E pillanatban belépett a postás. Levelet hozott; helybeli levelet.

Felbontjuk; elolvassuk s egyszerre kacagásba törtünk ki mindannyian.

— Ellenmérget keresnek az orvosok Igric számára? . . . Ime itt van!

Egy vers volt a levél tartalma s szólt eképen:

Mélaság.

Mint a felhők búskomoran
Huzódnak az égen át,
Szinte úgy besötétülök
Jó kedvem láthatárát.

Ablakomon át szemlélem
Mint a felhők folytonfolyt,
Harcolnak a kék égen fen,
Mig bennem a bú felszolt.

És az égről hull az eső
Üdítően mezőre;
És szememből hull a könnyem,
Bár sirhatnám örökre.

Kék, piros és zöld színekben
A szivárvány ott ragyog,
Hűn szeretni, reményelni
Fogok, mig élő vagyok.

... Mint lapunk zártakor örömmel értesülünk, kitűnő verselőknek már semmi baja sincs. Legjobban bizonyítja ezt sajátkezű levele, a mit kiadónkhoz épen most küldött:

„Kérek öt forint előleget. Velinpapíron, ibolyaszín tintával akarok köszönő levelet írni a kitűnő hatású ellenmérget — A m t m a n n Károly bácsinak. Igric.”

Naptrend 1896. április 16-án.

Naptár. csütörtök, április 16. — Róm. kath. Lambert. — Prot.: Lambert. — Görög-kel. (április 4.) József — Zsidó: Ijar 3. — Nap két 5 ór. 12 perckor. — nyugszik 6 óra 48 perckor. — Hold két 2 óra 54 perckor délután, — nyugszik 10 óra 40 perckor este.

Időjárás: hőméréklet 5 Cels. fok meleg, légnymás 743. Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint szeles, hűvös idő, helyenkint csapadék várható.

Katonai felülvizsgálat a vármegyeházán reggel 8 órakor.

Színház: Fűredi (Fűrst) Béla felléptével a „Három testőr” Hercegh Ferenc bohózatá.

— (Millenniumi istentisztelet.)

Baranyamegye törvényhatósága május hó 11 én d. e. 10 órakor tartja ünnepélyes diaskögyűlést a millennium alkalmából, mely előtt 9 órakor ünnepélyes millenniumi istentisztelet lesz a székesegyházban s erről vonsulnak testületileg a megyebizottsági tagok a diaskögyűlésre. Másnap május hó 12-én, a megyei közigazgatási bizottság ülést tart.

— (A tolnamegyei gazdasági egyesület) a bonyhádvidéki szarvasmarha fajta tejlőképességének kipróbálása végett f. hó 30 án és jövő hó 1 én, 2-án és 3-án Zolnán versenyt rendez. A versenydíjak összesen 110 koronát tesznek ki, melyből az első díj 300 korona, s ez átlag napi 16 liter tejhaszonra képes szarvasmarha díjazására fordítatik; s lesz két 100 koronás második, hat 50 koronás harmadik, tíz 20 koronás negyedik s tíz 10 koronás ötödik. Díjazásra napi átlagos 10 liter tejhozamu szarvasmarha nem bocsájtatik.

— (Kinevezés.) A m kir. igazságügyminiszter Margitai Valér ügyvédjelöltet a mohácsi kir. járásbíróvához aljegyzővé nevezte ki.

— (Versenyfutás.) Ma délben az országuton két kocsis versenyfutást rendezett a lovaival. Száguldva hajtattak végig a szél-től csapkodott esőben az uton, s hol egyik, hol másik volt elől. A kocsi, a mint utolérve egymást, elshantak egymás mellett, mindig annak a veszedelemnek voltak kitéve, hogy összeakadnak és izsó porrá törnek; azonban mindannyiszor megmenekültek ettől a fenyegető veszedelemtől. Végre az országut végén annak emelkedő részén, nem kerülhették ki egymást s oly erősen összeütköztek, hogy az egyik kocsi hátulso kereke mindjárt szétpattant. A másik kocsi gazdája ezt látva, még inkább ostornyelezte a lovait s csakhamar kint járt a szabadban s elhagyva az országutat, egy dűlőtra csavarodott s ott elvágtatott. Az eltört kerékű kocsi gazdája pedig nagy nehezen elvonszoltatta a versenyfutásban póruljárt kocsit a lovaival a legközelebbi bognár műhelyig s ott új keréket vásárolt az eltört helyébe. De a versenyfutás balsikeréről nem panaszkodott senkinek s így valószínű, hogy ő maga is ludaának érzi magát a dologban s örül, hogy a versenyfutásból más kára, mint az eltört kerék nem származott.

— (Elszaladt lovak.) Ma reggel Justus Miksa bornagykereskedő lovai az országuton megbokrosodtak és elragadták a kocsit, melyen senki sem ült, mert kocsiuk egy boltba bent bevásárolni valamit s a lovakat felügyelet nélkül hagyta kint az uton. Szerencsére azonban a megbokrosodott lovak száguldásuk közben semmi bajt nem okoztak s megfékeztek őket minél hamarabb, mielőtt akár a kocsiban, akár másban baj esett volna.

— (Baranyamegyei szerbek millenniuma.) Magyarevics Jeremiás budai egyházmegyei g. k. szerb püspök, körrendeletet intézett egyházmegyéje kerületi espereseihez, melyben válaszva a millennárius ünnep történelmi jelentőségét, lelkes felhívást intéz papjaihoz, hogy május 9-én az egyházakban hálaadó isteni tiszteletek, s ez után a hitközségekben képviselő testületi diaskögyűlések tartassanak. Bolyarics Gábor mohácsi kerületi esperes a megyés püspök körrendelete keretében már ki is dolgozta kerülete hitközségei részére az egyöntetű s részletes programot. E szerint május 9-én d. e. 10 órakor megyénk minden szerb templomában ünnepi mise lesz, melyre vallásfelekezetre

való tekintet nélkül valamennyi helyi hatóság és testület meghívandó. A templomi hálaadó isteni tiszteletet követni fogja a hitközségi iskolában a képviselő diaskögyűlése, melyen a pap vagy a tanító mint ünnepi szónok méltatni fogja az ünnep alkotmányjogi és történelmi horderajét, válaszni fogja a megyei szerbek bejövételének és letelepedésének rövid történetét, s mindesek alapján lelkes felhívást intéz a néphez, hogy hazánkhoz, alkotmányához, s koronás királyunkhoz hívek legyenek; mert a szerb nép úgy multját, mint jelenét egyedül a magyar hazának és koronás királynak köszöni, s jövője sorát is egyedül ezekkel kell, hogy megossza. — Megyénk szerbjei Bolyarics esperes tervezetét osztatlan lelkesedéssel fogadták, a hitközségek ugyssólván versenyessnek a millennárius ünnepnek minél fényesebb megünnepelésében. — Magunk részéről is üdvözljük a hazafias esperest!

— (Lásongó szocialisták.) Hogy a népet egyes lelketlen isgatók milyen esztelen dolgokra képesek föltűszelni, annak elszomorító példáját adja az alábbi eset, a melyről szegárdi levelezőnk értesít. Sárkösi-Ócsény község földműveseinek lelketlen bujtogatás folytán az a furcsa gondolatuk támadt, hogy Ócsényben a vagyon nem arányos, azért azt újból fel kell osztani s mint hogy az ócsényi határt kevésnek tartják, jó lenne belevonni a szomszédos Ócsák és József pusztákat is, melyek a vallási alaphoz tartoznak s jelenleg oleadóért bérlők birják. Az eszme visszhangra talált és rögtön akadtak apostolok, a kik híveket gyűjtöttek a terv kivitelére. A napokban azonban kérvényt is szerkesztettek a földművelésügyi miniszterhez, melyet 228-an irtak alá. A mozgalom vezetői a kérvényt bélyeggel ellátva, átadták az előljárásnak, hogy hivatalból terjessze föl a miniszterhez. Az előljárásság természetesen visszadobta a kérvényt, mire borzasztó dühbe jöttek és elhatározták, hogy akkor, midőn az előljárásság együtt lesz a községházában, azt megtámadják, az előljárásságot agyonütik, a hivatalos pecsétet pedig magukhoz kéretik. Est a tervüket mult vasárnap akarták végrehajtani, de az előljárásság nezeit vevén a dolognak, sürgősen csendőrtökért Szezárdról. A csendőrtök a lakosokat nagy isgatótsággal találták, de erőlyes fellépésöknek sikerült a forrongást lecsendesíteni.

— (Haláloszás.) Vogl Borbála, a Vogl-testvérek kesztyűgyáros cég beltagja, ma 48 éves korában meghalt. Temetése holnapután (pénteken) délután 4 órakor lesz a Gyár utca 4. szám alatti házból a budaikülvárosi közsírkertben. Az engesztelő szent mise pedig folyó hó 18-án reggel 9 órakor mutattatik be lelkiüdvéért a belvárosi plébániatemplomban.

— (Tűz a viharban.) Az éjjel 11 órakor a szigetikülvárosi rendőrszakszról telefonon jelentették a tűzoltóságnak, hogy a kiskirály utcában tűz van. A tűzoltók azonnal teljes felszereléssel vonultak ki s a jelzett utcában 16. szám alatt levő Horváth Károly tulajdonát képeső házat lángba borulva találták. Nyomban hosszálátván az oltási munkálatokhoz, az óriási szélvihar dacára is sikerült a tüzet lokalizálniok s magának a hástetőzetnek egyrészét is, noha a tűz már a gerendákat is nyaldosta, megmenteniök. A tűz a padlásan keletkezett ismeretlen okból s hogy nagyobb veszedelem nem származott belőle a nagy szélviharban, az valóban tűzoltóink ügyességének és összefeláldozó törekvésének köszönhető, melylyel a tüzet lokalizálni iparkodtak.

— **(Uj anyakönyveszető.)** A belügyminiszter Baranyamegye i b a f a i anyakönyvi kerületbe anyakönyveszetővé L o s e r Mihályt kinevezte s őt a házassági anyakönyveszetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbísta.

— **(Eltűnt földbirtokos.)** A szomszéd Somogyvármegyében hetek óta képezi közbessé tárgyát S t e p h a i c s Ödön, gombai fiatal földbirtokos eltűnése, kinek — mint akkor lapunkban is megírtuk — múlt hó 12-én nyoma veszett s azóta semmit sem tudnak róla. Az eltűnt földbirtokos özvegy édes anyjával lakott együtt Gombán s csak télen látogatott fel néha a fővárosba. A farsangon is fenn volt s február végén tért haza. Eltűnése napján utitáskába rakta szükségesebb ruháit, magához vette vadászfegyverét és kocsin a balatonkereszturi állomáshoz vitette magát. Innen a kocsist a pakkokkal együtt visszaküldte, még felső kabátját is otthagynán a kocsin, s elindult gyalog a fonyódi állomás felé. Ez idő óta teljesebb nyoma veszett. Keresték, kutatták mindenfelé, a mennyire csak lehetett, s felverték a Fonyód melletti nagy berket, melynek nádasában, süllyedékes, isszapos talajában a kutatók is alig haladhattak. De hiába volt minden. Pár nap előtt egy elhagyott vismosásban feloszlásnak indult holttestet találtak. Az eltűnt földbirtokos öreg anyja is megnézte, remegve, nem e fia az; nem volt ugyan az eltűnt fia, de a szegény asszony a rettenetes látvány miatt most ágyban fekvő beteg. Beszélnek arról is, hogy Stephaics Amerikába ment volna ki, hová pár évvel ezelőtt a prairiekre vadászati kiutazást tervezett egy barátjával. De hiszen pénzt alig vitt magával s más oka nem lehet eltűnésének, mint hirtelen jött elme-zavar és — a mi most már legvalószínűbb — öngyilkosság. Az eltűnt 32 éves volt; eleinte papnak készült, 2 évig teológiát is hallgatott, de aztán a gazdálkodói pályára lépett.

— **(Vásártartási engedélyek.)** A kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy Tolnamegye D u n a f ö l d v á r községében ápril 27-én, Somogy megye, Zala községében pedig május 22-én országos vásár tartassék.

— **(Elhalasztott városi közgyűlés.)** A városi közgyűlést, melyet — mint írtuk is — ma (szerdán) szándékozott összehívni a polgármester, a jövő hétfőre halasztották. A közgyűlés elhalasztásának oka egyrészt, hogy Majorossy Imre főjegyző gyengélkedése miatt a tárgysorozattal mára nem készülhettek el, másrészt pedig egy kis fázékonyság is, a melylyel, az ismeretes Fehérváry-féle bisalomnyilvánítás miatt, a közgyűlés elé néz polgármesterünk.

— **(Templomfosztogató szolga.)** Szabó Lajos, a görceőnyi plébános szolgája, tegnapelőtt éjjel felfeszítette a görceőnyi róm. kath. templom sekrestyéjének ajtaját s azon át a templomba behatolván, a pénzgyűjtő perselyt feltörte s tartalmát kiürítvén, a templomból lopott pénzzel a kocmába ment s addig mulatott, míg tartott a pénze. A pécsi csendőrség a templomrablásról értesülvén, két járőrt kiküldött a helyszínére, a kik Szabót nyomban elfogták. A templomfosztogató szolga, rövid vallatás után, beismerte a tettet s azt azonban, hogy mennyi pénzt lopott el, nem tudja, mert meg se olvasta. A csendőrök bekisérték a templomfosztogató szolgát a pécsi kir. ügyésség börtönébe.

— **(Ha bor nincs, szőlőtőke is jó.)** Ez a közmondás nincs ugyan benne a mi közmondásbuvárunk, Sirisaka Andor könyvében; de hát est nem is a nép használja, egyedül K o z i l János, kővágószőlősi szol-

galegény a híve. Kozil János ugyanis a napokban arra gondolt, hogy jó lenne egy kis potya borra szert tenni s ezért tegnapelőtt éjjel feltörte B e n c e Katalin, kővágószőlősi lakosnő borpincéjét. Bort azonban — nagy bossankodására — nem talált a pincében, hanem csak ültetni való szőlőtőkét és szőlővesszőket. Ezeket aztán felpakkolta, azt gondolván, hogy ha bort nem talált, jó lesz a szőlőtőke is; majd eladja valakinek s az árán mégis csak bort fog inni. Így is tett; a lopott szőlőtőkét és vesszőket eladta a gazdájának, K o n k o l y Józsefnek, a ki csak akkor tudta meg, hogy azokat a legény lopta, mikor a pécsi csendőrség elfogta Kozil Józsefet. A legény azonban most azt vallja, hogy a gazdája biztatta fel, hogy lopjon szőlőtőkét és vesszőket s így akar kimenekülni a büntetés alól. A vizsgálat folyik a tolvaj szolga ügyében.

— **(Agyonlőtt fia.)** Mihályfi József szegzárdi kir. törvényszéki irodatiszt fia, Lajos, a ki Cegléden járt iskolába, ott tegnapelőtt szerencsétlen balesetnek lett áldozatává. Egy tanuló társával kiment a szőlők közé Flobert fegyverrel madarakra lövöldözni s társának fegyvere véletlenül elsülvén, a fiut oly szerencsétlenül találta, hogy kapott sebébe rövid idő alatt belehalt.

— **(Elfogott betörő.)** Glink Henrik hentes tegnapelőtt délután jelentést tett a rendőrségnek, hogy Tirgler Péter nevezetű szolgája, felhasználva a jó alkalmat, míg a házban ki sem volt otthon, betörte a szobaajtót s így a szobába behatolván, felfeszített egy szekrényfiókot s abból 150 frt készpénzt ellopott s azzal megszökött. Mivel a tolvaj cseléd mágoosi illetőségű, a rendőrkapitányság azonnal sürgönyözött Mágocsra a csendőrségnek, hogy Tirglert nyomozzák, nem haza szökött-e. A sürgöny értelmében azonnal megindult a nyomozás és a tolvajt ma éjjel el is fogta két csendőr s reggelre már be is kísérték a rendőrkapitánysághoz. Az elfogott szolganál a lopott pénzből 140 frt 50 krt megtaláltak; a hiányzó 9 frt 50 krból ruhát vásárolt magának s abban az új ruhában ment Mágocsra, a hol aztán a csendőrök letartóztatták. Persze a nála megtalált pénzt elvették tőle; az új ruhából is kivették s így kísérték át az ügyészséghez, hogy a bíróság mondjon majd ítéletet a betörő feje felett.

— **(A vak nyomdász remeke.)** Szegzárdról írja tudósítónk: Szomorú története van Cziráky László itteni világtalan nyomdásznak, a ki 16 évvel ezelőtt mindkét szeme világát elvesztette. Ez a szerencsétlen ember reménytelen szerelem miatt ezelőtt 16 évvel fejbe lőtte magát, de életben maradt, azonban mind a két szemére megvakult. Ez a világtalan ember oly nagy ügyességre tett szert, hogy egy miniatűr alakú kézi sajtó gépet csinált kemény fából, mely igen csinos, izléses kiállítású s teljesen úgy működik, mint a nyomdagép. A boldogtalan ember hegedűn kitűnően játszik, azonkívül verseket is ír. Hogy szegény özvegy anyjának ne legyen terhére, elhatározta, hogy az országba körutrá megy, bemutatva művészetét.

— **(Templom Báltaszéken.)** Báltaszék tolnamegyei község róm. katolikus temploma külsőleg oly elhagyatott, s roskadozó kinézésű, hogy inkább magtárhoz hasonlít, mint istenházához; de különben is valamikor uradalmi magtár volt. A község lakói már évtizedekkel előbb megindították a templomépítésre a gyűjtést s a gyűjtött összeg most már oly tekintélyes, hogy még a nyáron megkezdik az építkezést. Az építési tervszerint 134,820 forintba fog kerülni az új templom.

— **(A temető hiénái.)** Rendőrségünk már régebben értesült arról, hogy a budakülvárosi temetőben valami ismeretlen

tettesek a sírokat és sírköveket koszorúiktól, ékességeiktől rendszeresen fosztogatják. A tettesek nyomára azonban mindez ideig nem juthattak, mignem tegnap este egy asszonyt és egy fiatal gyereket éppen akkor értek tetten a rendőrök, mikor a temetőből egy csomó koszorúval távozni akartak. Azonnal letartóztatták őket s vallatásaiknál kintunt, hogy az asszony özv. G u n g l Györgyné és fia, G u n g l György voltak a temető hiénái, ők fosztogatták rendszerint a sírokat. A bíróság fog felettük ítéletet mondani.

— **(Leroskadó fal.)** Ma reggel 9 óra tájban a hal téren levő Markó féle házelket körítő fal hatalmas zuhanással összedült. Szerencsére nem volt ember a közelében s így balesetet nem okozott a fal összedőlése, a mely amugy is rozoga volt, most pedig a folytonos esőzések annyira meggyöngyítették, hogy összeroskadott. Mivelhogy a város több utcájában, így a Petrezselyem-utcában, Kigyó-utcában, Kálvária-utcában stb. vannak ily rozoga falak, talán az illetékes hatóság intézkedhetnék azok lebontása iránt, még mielőtt valami szerencsétlenséget nem okoznak.

— **(Verekedő csavargók.)** Kálló Vencel és K o z á c s e k Lipót foglalkozás nélküli mesterlegények, vasárnap óta tartózkodtak a városban. A mi kis pénzük volt, azt elitták egyik kocsmában, aztán mikor tegnap este látták, hogy a sült galamb nem repül a szájukba és ki sem segít rajtuk, ha maguk nem segítenek magukon, elindultak, hogy valamerre éjjeli szállást nézzenek. Nem tudni, mi okból, egyszerre csak összevesztek s hatalmas kiabálások közben igyekeztek egymásban kárt tenni. A rendőrség még elég jókor ott termett a verekedés helyszínén s a két csavargót szépen bekísérte a kóterba. Ott azok eladták, hogy halálos ellenségei egymásnak; de azért bizony egy zárkába kerültek éjszakára. A két halálos ellenség aztán, a mikor a kóter ajtaja rájuk záródott, egymás nyakába borult és egyik a másikat öldötte azért a találatkonyságért, hogy a verekedést szcenizálták s így legalább éjszakai szállásra tettek szert. Ma reggel nem is akartak a verekedésről tudni semmit s abba is beleegyeztek, hogy közösen toloncolják őket haza illetőségi helyükre.

— **(A lágy szívű Kemény Eszter.)** Tegnap este úgy 9 óra tájban, egy összeázott öltözetű leányzó állított be a városházára s ott az örökös rendőroktól a „biztos ur“ után tudakozódott. A rendőrbiztos előtt aztán eladta, hogy ő nagyon fél otthon. A házbeliék vasárnap óta Vaiszlón vannak; ott akadt valami dolga a tekintetes urnak, meg a „naccságának“ is. Ő egyedül van a házban s tegnapelőtt éjjelkor is valaki rázörgette a kaput. Most pedig, hogy a kamraajtót be akarta este zárni, hát valami mozgott odabenn. A rendőrbiztos erre azt hitte, hogy megint Király (Halas) István, az a szegény csendes őrtűt csinált bajt, s ezért egy rendőrt rendelt a leány mellé, hogy menjen ki vele s nézze meg, mi az tulajdonképpen. A rendőr a fiatalabbak közül való volt s a mint odaállt a leány mellé, az megszeppenve szólt:

— Kérem alássan, talán más valaki is jó lenne.

— Kicsoda, hugom?

— Talán olyan, a ki . . . s itt elpirult a leányzó, a ki különben a K e m é n y E s z t e r névre halogat . . . aki . . . izé . . . nem ilyen fiatal.

— Nos és miért?

— Mert nagyon meg találja fogdosni azt, a ki a kamrában elrejtőzött s tetazik tudni, én olyan lágy szívű vagyok . . . vágta ki magát zavarából a leányzó.

Művészet, irodalom.

○ Ujházy Ede bucsufellépte. A csuf idő miatt bizony nem valami nagyszámú közönség előtt bucsuzott el tegnap este Ujházy Ede a „Cifra nyomorúság”-ban. Csoma Bálintot, az öt leányos apát, az öreg napidijasoknak ezt a művészi típusát játszotta meg, természetesen olyan bravurral, mire csak ő képes. Csoma Bálintja, az ő szarkazmusával — a mi nem épen származott a vendégművésznek a csekély publikum miatti rossz kedvéből, hanem igenis Csoma Bálint alakjának alaptermészetét képezi — folyton jóleső hangulatban tartott bennünket. Mellette az est sikerében leginkább osztozott K. Breznay Anna, a ki Mézesné szerepében kitűnő komikának bizonyult és sokoldalú tehetségének ez új nyilvánulásával nyílt színen is tapsra ragadta a közönséget. Somogyi direktor előkelő izléssel és sok érzéssel játszotta meg Bálnai Gusztávot; Polgárné igen kedves volt Bella szerepében, valamint Angyal Ilka is bevégzett alakítást nyújtott Eszter megjátszásában. Bodroghy né a szokott jó volt Zegernyei Parthénia szerepében; míg Legernyei Zenóbia rövid szerepét Bognárné pattogta el olyan ügyesen, hogy tőle még sok jó alakítást várhatunk. Mádi Simit Erdélyi Miklós adta, a kellő igyekezettel és elég jól. Baghy Gyula Poprády Endre szerepében igen szép alakítást nyújtott ugyan, de ez az alakítás még nem bevégzett, nem olyan, melyen egy kis

ingadozás ne lett volna észrevehető. Bihari Ákosról, a ki Tarcali Jenőt adta, semmi jót se mondhatunk. Ez a szerep különben is igen passzív a színműben — a mely sohase volt s nem is lesz vigjáték, mint a színlap, elég rosszul, jelezte — s csak alapos tanulmányozás után játszható meg sikerrel. De Bihari most a szerepét sem tudta, nem hogy az alakot tanulmányozta volna. Gyarmathi Gusztávot kell még megemlítenünk, a ki Murok ügyvédet jól adta s így Ujházy Ede bucsufelléptéről beszámoltunk.

Törvényszék.

§ Kaposvári sajtóper a Curia előtt. Németh Ignác volt kaposvári polgármesternek Stercinger Samu kaposvári mézáros ellen becsületsértés és rágalmazás miatt indított sajtóperében, melyet a pécsi kir. törvényszék, mint sajtóbíró, múlt hó 21-én tárgyalta s az esküdteknek 6 szóval 6 ellenében hozott a nem vétkeiséget kimondó verdiktje alapján felmentő ítélettel fejezt be, a magánpanaszos tudvalevőleg semmiségi panaszt jelentett be. A semmiségi panaszt tegnap tárgyalta a Curia I. büntető tanácsa s azt Székely Ferenc dr. előadása alapján elvetette.

Szerkesztői üzenet.

Baranyamegyei több bizottsági tag. Ezzel az aláírással kaptunk ma egy a belügyminiszterhez intézett kérvényt közlés végett. Minthogy névtelenül beküldött közleményekre nem reflektálhatunk, kérjük a beküldőket, hogy kilétüket legalább a szerkesztőségnek felfedezni sziveskedjenek.

Szóbeli tárgyalások a pécsi kir. törvényszéknél.

1896. április 16-án

1. Jasek Alajos — Béni András d. e. 8 és fél óra.
2. Mandl András — Eitmann Ádám d. e. 9 óra.
3. Grafusz Józsefné — Müller József és társa d. e. 10 óra.
4. Kreiner József — Jeszenazky Lehelné d. e. 10 és fél óra.

Nyilvános előadások jegyzéke a pécsi kir. törvényszéknél.

1896. április 20-án

Előadó: Dr. Dobi Imre.

1. Páj Györgyné — dr. Bárány Mihály d. e. 10 óra.
2. Hahn Emanuel — Dákos Józsefné örökösai d. e. 10 és negyed óra.
3. Özv. Miángyi Andrásné — Reisz József 10 és fél óra.
4. Aparác Dofina — Zundán István 10 és háromnegyed óra.
5. Hirschfeld Sámuel — Oblath Terés és Ármin 11 óra.
6. Wágner Lőrinc — Gaszt György 11 óra.
7. Kehl György — Hirschteld Adolf 11 óra.

1896. április 20-án.

Előadó: Saághy Vince.

1. Metz József — Krausz Simon és társai d. e. 9 óra.
2. Kántor Imre — Pap József és társa d. e. 9 és egynegyed óra.
3. Sudás István — Némedi Ferenc és társa d. e. 9 és fél óra.
4. Gábris Antal — Thürner János d. e. 9 és háromnegyed óra.

csendes, békés nyugodalmát, itt is elébe állt a dicsőség, a közpályán való küzdelem dicsősége és kényszerítette, hogy lényét megoszassa szerelme és ő között. S az a szívének kedves lény, kit szeret, kit boldoggá tett, szinte tudja, hogy nem szabad elvennie őt a diadalaitól. S lett belőle lassankint egy halavány, türelmes kis asszony, a ki soha nem panaszkodik, soha nem kér tőle szerelmet, mikor látja, hogy az élet küzdelmei hívják harcba és ő megy is a harcba, megy szívének, lelkének minden erejével.

Ilyen állapotban találja hőseinket az a népmulatság, melyet gyümölcsöző nyár legszebb szakában, Szent István napján rendez — régi szokás szerint — a város.

Ez a mulatság különben most azért is nevezetes, mert itt találkozik utoljára Kerékvár mindenrendű és rangu lakossága ama nagy küzdelem előtt, mely a képviselőválasztás előkészületei folytán alig egy két nap mulva beáll és tart mindaddig, míg egyik vagy másik párt győzelemre nem viszi a lobogóját.

De ma még, ezen a mulatságon, nincsenek ellenfelek; itt ma még mindenki jó ismerőse, barátja egymásnak s a polgármester mellett a legszebben megfér a nyugalmazott megyei közgyám, a ki pedig az ellenség egyik oszlopa, mint a hogy Kővári Géza, a gazdag földbirtokos odavegyül a nép közé.

Persze ő ezt csupa számításból teszi, hogy megnyerje azokat a maga részére s ha látjuk ott mellette Dömházi Athanást, a szigorú, askéta arcával, apáti pirosbojtos kalapjával és hosszú, piros cingulusával, bizony sokszor a javára gondoljuk billenni a népszerűség serpenyőjét.

szép, hogy hódító és még sincs megelégedve magával. Hogy az ura szereti-e őt, vagy ő az urát: erre még eddig nem is gondolt. Megvannak egymás mellett, mint a fiatal, de már mézesheiket rég túlélt házasságok szoktak lenni; Kővári Gézát elfoglalják a birtokai és a nagy társaságok, ő pedig éli napjait jólétben, gondok nélkül, egyfolytában.

De az nem tetszik neki, a mi otthon körülveszi. Az anyja nem is jött le velők Kerékvárra; fentmaradt Pesten, állítólag az öccse, Pali, jövőjének érdekében. Helyette egyszerre csak betoppant a házba Makai Gizella és ott is maradt.

Est a nagy, erős, komor asszonyt nem szenvedhette sohasem. Tudta a multját; azt, hogy Dömházi Athanás elvált felesége. Tudta azt is, hogy nagynénje az urának a kit kis korától fogva ő nevelt, ő gondozott s mikor elvette őt, Kerékvár határában assal a nagy birtokkal ajándékozott meg, a mi lehetővé tette, hogy Kővári Géza megvált a hivatalától s csupán birtoka jövedelméből élt meg. Mindazonáltal nem látta be, mire való a nagynéninek hozzájuk jönnie s valami idegenkedés, valami titkolózástól való félelem szállta meg a lelkét.

És most ime, mikor ő minden jóléte, szépsége, tekintélye dacára is, mint asszony, nem érsi magát megelégedettnek, elébe vetődik Dömházi Saul, a ki boldog, a ki híres, ünnepezt s a kinek a felesége bizonyára nem érsi magát oly idegenül otthonában, mint ő.

S még csak a régi ismeretséget sem ujíthatta meg vele. Dömházi Saul ma nem az, a ki volt; Dömházi Saul halad előre az élet nagy útján, halad és munkálkodik s a dicsőségben és sikerekben osztozik vele a felesége.

5. Fürst Samu — Dorn József d. e. 11 óra.
 6. Wankó Ferenc — Feingold Albert d. e. 11 óra.
 7. Tasy Áron és Balassa Sándor — Vuits János d. e. 11 óra.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése április hó 15-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szilágyi Desső házelnök mindjárt az ülés elején bejelentette, hogy Boross Béni országgyűlési képviselő Aradon elhunyt. A Ház részéről jegyzőkönyvileg fejezte ki.

Dániel Ernő kereskedelmi miniszter törvényjavaslatot nyújtott be az országos statisztikai hivatal számára emelendő új épületről. Következett ezután a pénzügyi tárcsa költségvetésének tárgyalása. Előnök felszólalt.

Molnár József, a ki határozati javaslatot nyújtott be a fogyasztási adók becsapódásának megszorítása és az önálló magyar jegybank létesítése iránt; mert az osztrák magyar bank a magyar gazdaság ellen dolgozik.

Neumann Ármán beszéde után, a ki mindent róssás színben lát, következőleg a költségvetést elfogadja.

Helffy Ignác szólalt föl, egyuttal határozati javaslatot nyújtott be az önálló magyar jegybank iránt.

Ülés végén Várady Károly interpellált a kiállítási belépő jegyek túlmagasságai miatt, azok leszállítását szorgalmazva.

Papp Elek a szomszédos forgalmu zónajegyek megdrágítása ügyében interpellált, kérve azok árának mielőbb való leszállítását.

Dániel Ernő kereskedelmi miniszter megígérte, hogy tanulmányozni fogja a szomszédos forgalom olcsóbb tarifa revízióját és ahhoz kepeget majd legközelebb leszállítja az árakat.

TÁVIRATOK.

— **Vilmos császár Magyarországon.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A tegnapi udvari ebéd után Vilmos német császár Bánffy bárónak ígéretet tett, hogy még ez év folyamán hosszabb tartózkodásra eljön Magyarországra.

— **Kis játékok.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A kvóta-bizottság tegnapi ülésén visszautasította az osztrákok ajánlatát és a statusquo mellett nyilatkozott.

— **A német császár rendjel adományozásai.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) II. Vilmos német császár tegnap Goluchowskynak a fekete sasrendet adományozta; királyunk pedig Hohenzollern kancellárnak az aranygyapjas rendet küldte.

— **Dísz-szemle Bécsben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Schmelzen ma nagy katonai dísz-szemle folyt le a német császár tiszteletére, melyen részt vettek a bécsi helyőrséget képező összes fegyvernembeli csapatok. Vilmos császár megérkezésekor Ferenc József eléje lovagolt és jelentést tett a császárnak. Az elvonuló

csapatokat egy ideig maga a király vezette, azután Vilmos császár mellé állott. Mikor a Vilmos ezred közeledett, a német császár maga állt ezrede élére és vezette el királyunk előtt. A szemlét Mária Jozefa főhercegnő köcsiről nézte végig; a német császárné nem volt jelen, mert még tegnap este Berlinbe utazott gyermekeivel.

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzése.

— Április hó 15-én. —

Buza készáru	6.90—7.65
" tavaszra	6.90—6.90
" őzre	7.14—7.97
Rozs	6.32—6.15
Árpa	4.90—5.35
Kukorica	4.05—4.50
Zab	6.10—6.15
Kép. repce	24
Magy. aranyjárdék	122 —
" kőtonajárdék	98.75
Regalé-kőtvény	100.10
Magy. nyereménysorsaj	154.50
Tisszasabályozási kölcs.	142.50
Osztr. papírjárdék	100.50
" aranyjárdék	122.—
" koronajárdék	100.25
1864-iki sorsajegy	192.—
Magy. vörös ker. sorsaj	10.50
Osztr. " " " " "	18.50
Olasz " " " " "	12.—
Bazilika-sorsajegy	6.75
Jósniv-sorsajegy	2.40
Német márka	59.85
100 frank (francia)	48.15
100 lira (olasz)	44.25
10 font sterling (angol)	77.18

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
 SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIKS JÓZSEF
 kiadó.

Dömeházi Saul meghalt az ő számára. Neki többé barátja, tanácsadója nem lehet.

Ezek a gondolatok többször előveszik aztán Vas Arankát. És sokszor azt hiszi, hogy szétvetik az agyát, összeroppantják a szívet s ilyenkor ellenállhatatlan vágyat érez magában, hogy Dömeházi Saulnak szemébe kiáltsa: Nekem szükségem van rád! Jer és ments ki ebből a pokolból, melybe hiszen te miattad estem!

Mert lassankint arra a borzasztó bizonyosságra is rájön, hogy Dömeházi Saul miatt lett a felesége Kővári Gézának. Igen; egyszer csak elmaradt tőlük Saul. Felejték se nézett, éppen akkor, mikor az ő tiszta, leányi szívében valami sejtelmes érzése kezdett megjelenni az iránta való szerelemnek. Helyette azonban ott voltak Hortense bárónő házában Dömeházi Athanáz, meg Makai Gizella. Ezek vezették be hozzájuk Kővári Gézát; ezek voltak rajta, hogy ők ketten minél hamarabb férj és feleség legyenek.

A minthogy azok is lettek.

Maga sem tudja, miért; dacból e, vonzalomból e, de hosszásoktatta magát — Dömeházi Saul helyett — Kővári Gézához s mikor Saul ismét megjelent náluk, akkor már elvesztette a hatását reá s szívében nem érzett semmit. Se iránta, se Kővári Géza iránt s csak Hortense bárónő és az édes anyja rábeszélésének, meg Dömeházi Athanáz és Makai Gizella jajdulásainak engedett, mikor hozzámment Kővári Gézához.

Dömeházi Saul pedig ez alatt, míg otthon a felesége gondol reá gyakran könyek között, Vas Aranka pedig egymással viaskodó érzelmek hatása alatt óhajtja, hogy bárha újra barátjává tehetné őt, a régi ismerőst:

csak halad a hír, a népszerűség útján. Már egész nyiltan kezdik emlegetni, hogy ő lesz az őszi választás alkalmával az ellenzék jelöltje, a mely már most elkövet mindent, hogy győzelemre vigye elvei zászlaját.

És még sincs magával megelégedve. Érzí, hogy nem képes olyan alkotásokra, mint azelőtt; most is ir ugyan s cikkei feltűnést keltenek a napilapokban s úgy olvassák, mint egy vezérszerepre hivatott politikus ígét s ha a szépirodalmi lapok hasábjain megjelenik egy-egy költeménye, szinte feltűnést kelt ép úgy, mint pályája elején. S hogy nem is régen egy kétkötetes regényét bocsájtotta egyik elsőrangú könyvkiadóság a piacra, valóságos eseménykép üdvözölték a kritikusok s a nagy közönség csakhamar szétkapkodta.

De mégis azt hiszi, hogy ereje szétforgácsolódik, mert énjét meg keli osztani az otthon és a nyilvánosság között s attól fél, hogy egyszer csak ellankad és félbenmarad hatalmas sikerrel induló karrierje.

Ilyenkor összehasonlítást tesz a jelen és a múlt között. S arra a megállapodásra jut, hogy jövőjét áldozta fel azért, hogy Pankotai Évit boldoggá tegye.

Meghódítatva annak a leánynak nagy szerelme által, béklyókba veretve a szíve ama vágyától, hogy szerelmet támaszson, szerelmet érezzen: nem gondolta meg, hogy neki nem való a csendes, nyugalmas boldogság; hogy neki küzdelem, harc és szenvedések árán kivívott sikerek keltenek s ezeknek a sikereknek a boldogsága képezi az ő egyedüli éltető elemét, egyedüli olyan boldogságát, a mit meg nem un soha.

Mindehhez járult az, hogy bár egyedül szerelmének, feleségének akart élni s ezért kereste fel a vidék

209. szám.

1896.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t. c. 102. § a értelmében ezennel kihirdetve teszi, hogy a dárdai kir. járásbíró 1896. évi 5340 számú végzése következtében Dr. Kármán Bertalan ügyvéd által képviselt Schmidl és Ungár javára Posztár Ferenc és társai ellen 3000 frt s járulékai erejéig 1895-ik évi július hó 15-én fogantatosított biztosítási végrehajtás útján lefoglalt és 1317 frt 50 kr-ra becsült butorok, szarvasmarhák, hordók, gazdasági eszközök és egyéb álló ingóságok nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a dárdai kir. bíróság 2300. 1896. számú végzése folytán 3000 frt tőkekövetés járulékaik erejéig Pécsen, alperesek lakásán leendő eszközlésére 1896. évi április hó 28. napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. § a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Dárdán 1896. évi április 13. napján.

Schönberger Samuel
kir. bírósági végrehajtó.

Cs. és kir. szab.

Zentler-féle

férfi és gyermekruhák raktár Pécsen, Király-utca, Bazár épület, a városházával szemben.

Millenium-öltönyök

a legújabb és legdivatosabb

Lodenposztóból

a legdusabb választékban, továbbá tavaszi felöltők, felső kabátok, haveloc, és öltönyök a legfinomabb angol és francia szöveteiből bámulatos olcsó árakon ajánl a

ZENTLER-féle

cs. és kir. szab. úri és gyermekruhák raktár

Pécsen, Király-utca 1. sz., Bazárépület. **Figyelmeztetés!** Ezén legújabb loden-szövetek általános elismert tartósága által azon kedvező helyzetbe vagyok, hogy annak minősége valamint olcsó ára folytán minden külföldi és fővárosi legnagyobb hasonló üzletekkel versenyeznek!

Vendéglő áthelyezés.

Van szegedcsén a n. t. közönségnek tudomására hozni, hogy a pécsi városi közművelődési bizottság a jelenlegi helyiségéből kiköltözödni kényszerülve, helyben a **Schwarz-féle palotában** levő

VIGADÓ-VENDÉGLŐT

a tanterem és szomszédos melléképületekkel együtt **1. évi május hó 1-én** átveszem, a hol ismert jó izletes ételek és kiváló hamisítatlan italok egész napon át pontos és előzékeny kiszolgálása mellett kaphatók; és azon leszek, hogy **17 év óta** belém helyezett bizalmat továbbra is kiérdemeljem.

Elvállalok bérletet ebéd és vacsorára a házban és házon kívül, továbbá: bankettek, lakodalmak és egyéb Unnepélyek vendéglői ellátását a legjutányosabb árak mellett.

Uj üzletemet a n. t. közönségnek becses pártfogásába ajánlva, maradok

Pécsen, 1896. április hóban

mély tisztelettel

Hirczy Ferencz

vendéglős.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziápor előtűlt az idő megpróbáltatásnak, mert már több mint 20 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzöztetőként alkalmazták kórházakban, iskolákban, társaságokban és megfázásokból és az orvosok által bedörzöztetésekre is mindig gyorsabban rendezték. A valódi Horgony-Pain-Expeller gyártója Richter-féle Horgony-Liniment elnevezés alatt nem titkos szer, hanem igaz népszerű háziápor, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. áronkénti árban majdnem minden gyógyszerárban kérésre van; Raktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbirtokú utánsat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üvegét „Horgony” védjegy nélkül mint nem valódit utasítsa vissza. Richter E. Ad. és társa, cs. és kir. udvari szállítók, Rudolstadt (Thüringia).

A magyar királyi államvasutak gépgyárának vezérügynöksége

Budapest, József-körut 41. szám alatt.

Ajánlja: a magy. kir. államvasutak gépgyárában készült gőzcséplő garnituráit, ipari célokra alkalmas „Compound” lokomobiljait és egyéb gazdasági gépeit.

1896. évi augusztus 1-től Váczi-körut 32. és József-körut 41. sz. alatt.

Schönwald Imre

vizsgázott órás, ékszerész és látszerész

Pécsen,

Király (fő) utca, Hattyu épületben.

Sétabotok valódi ezüst
fogantyúval 5 frt

Eccasé birtokozók valódi ezüst ékít-
mény és monogrammal 6 frt

Jegyzéke azon tárgyaknak melyek állandóan raktáromon vannak:

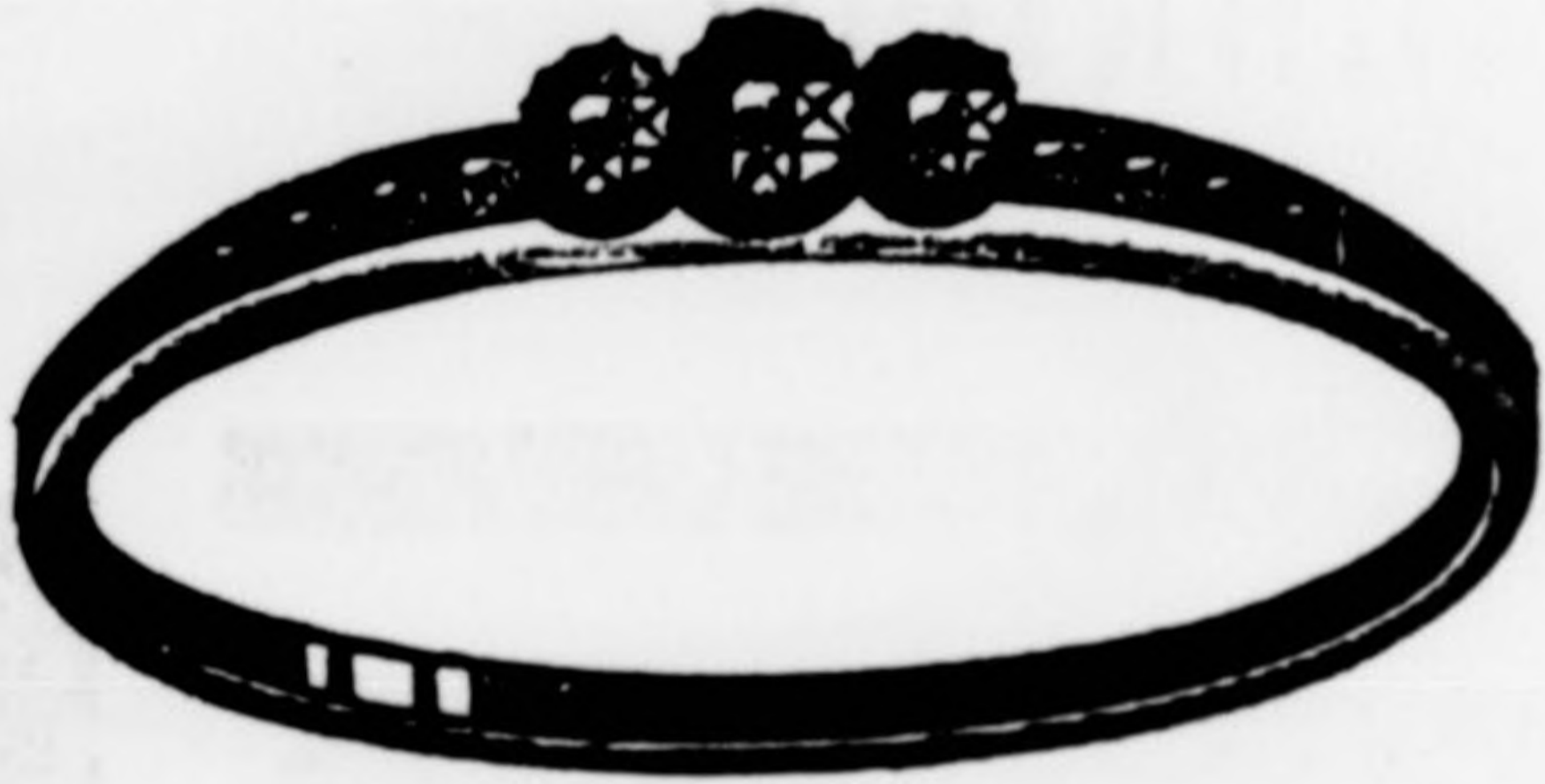
Valódi ezüst evőkészletek 6—12 és 24 személyre 50, 120, 160, 300, 400, 430, 800 frtig.

Valódi gyémánt, brillánt és más ékkövekkel dolgozott ékszerek a legújabb és legszebb kivitelben minden árakban 25 frttól 3000 frtig.

Valódi ezüst állványok, kenyérkosarak, czukortartók, gyertyatartók, tálcák, serlegek stb. 20 frttól 500 frtig.

Legnagyobb raktár a legjobb valódi ezüst és arany angol és svajczi zsebórákból eredeti gyári árak szerint.

Salon, ebédlő, iroda, konyha és ébresztő órák minden stylben gazdag választékban.

Különlegesség párisi bronz álló és utazó órákban, miniatúr női arany órák gyöngy és valódi gyémánt lánczokkal.

Párizsi iparművészeti tárgyak u. m.: virágtartók, asztali állványok, képkeretek, bor, sör és cognac készletek, girandolok, consoldiszek, író és dohánykészletek stb. pazar szép kivitel és igen mérsékelt árakkal.

Saját aranyművesi, vésnöki valamint most nagyobbított órásműhely a hol minden e szakmába vágó munkálatok és javítások a legjutányosabb árak mellett igen rövid idő alatt készítettnek.

